

متن پرسش

سلام: در آستانه ماه مبارک رمضان حدیثی پیشکش حضور عزیزان. در تفسیر المیزان علامه طباطبایی رحمت الله علیه در بحث روایتی در معنای (حق تلاوت قرآن) آورده اند: در ارشاد دیلمی از امام صادق علیه السلام روایت کرده که در ذیل آیه «الذین اتیناهم الكتاب یتلونه حق تلاوته» (۱۲۱ بقره) فرموده: آن را شمرده شمرده می خوانند، و در معنای آن تدبر نموده، به احکامش عمل می کنند، و به وعده هایش امید می بندند، و از تهدیدهایش می هراسند، و از داستانهایش عبرت می گیرند، اوامرش را بکار بسته، نواهایش را اجتناب می کنند و بخدا سوگند، معنای حق تلاوت این است. نه اینکه تنها آیاتش را حفظ کنند، و حروفش را درس بگیرند و سوره هایش را بخوانند و بندند آن را بشناسند که مثلا فلان سوره ده یکش چند آیه و پنج یکش چند است. و بسیار کسانی که حروف آن را کاملا از مخرج ادا می کنند، ولی حدود آن را ضایع می گذارند، بلکه تلاوت به معنای تدبر در آیات آن، و عمل به احکام آن است همچنانکه خدای تعالی فرموده: «کتاب انزلناه الیک مبارک لیدبروا آیاته» کتابی است مبارک که به تو نازل کردیم، تا در آیاتش تدبر کنند. التماس دعا از استاد عزیز و همه بزرگواران.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: معنای تلاوت قرآن در فضای «حق تلاوته» حدّ اقل به این معنا می باشد که متوجه باشیم آیات قرآن چه افقی و چه حضوری را در مقابل پیامبر خدا «صلوات الله علیه و آله» - آن کامل ترین انسان- گشود تا عالمی خاص برای آن حضرت پیش آمد. ما نیز آن حضور و آن عالم را در مواجهه با قرآن می توانیم مدّ نظر قرار دهیم و به «لیدبروا آیاته» فکر کنیم که چگونه می توان به امری و حضوری عمیق تر از معنای ظاهری قرآن اندیشه کرد، امری که در این ماه مبارک رمضان، جوابگوی نیاز امروزین ما باشد. موفق باشید